

ᐅᐅᐅ S
Y
T
Y
K
E

I / 2020

Kilon Kipinöiden lippukuntalehti

ISSN 1459-2207

Nro 1/2020
14. vuosikerta

Käyntiosoite: Puistomäki 3, Kilo

Postiosoite: Puistomäki 3, Kilo

Päätoimittaja:

Milla Muhonen

044 0757259

milla.muhonen@kilonkipinat.fi

Lehteä tekemässä olivat:

Tiira-vartio

Riekkovartio

Mika Muhonen

Sara Laurikainen

Mia Muhonen

Anna Hyytiäinen

Kannen kuvat:

Milla Muhonen

Julkaisija:

Partiolippukunta

Kilon Kipinät ry

Espoo 2020

Poikkeusolojen partiovuosi 2020

Tämä vuosi on ollut monin tavoin poikkeuksellinen ja haastava. Syyskauden kasvokkain tapahtuvat kokoukset täytyi lopettaa, mutta toivottavasti moni on päässyt toimintaan vielä etäyhteydellä. Tästä syystä Sytyke tulee tällä kertaa postitse, jotta kaikki saavat partiofiilistä kotiin.

Retkeilyn suosio on kasvanut tänä vuonna valtavasti ja moni on varmasti huomannut, kuinka jo pienikin kävelylenkki voi piristää päivää ja rauhoittaa mieltä. Meille partiolaisille luonnossa liikkuminen on tuttua ja onneksi tänäkin vuonna on ollut tarjolla retkeilymahdollisuuksia kavereiden kanssa.

Esimerkiksi kesäleirin sijaan tänä vuonna retkeiltiin Nuuksiossa pienemmissä ryhmissä. Lisäksi johtajistoa kävi perinteiseen tapaan Lapissa pidemmillä vaelluksilla. Näistä kaikista seikkailuista voit lukea tämän lehden sivuilta.

Retkillä moni on varmasti huomannut, että vastaantulijoita on usein tapana tervehtiä, vaikka he eivät olekaan ennestään tuttuja. Vaelluksilla pysähdytään usein autiotupien ympäristöön ja varsinkin kesäaikaan suosituilla reiteillä usein törmää muihinkin kulkijoihin. Mielestäni on ihanaa, että retkeillessä voi vaihtaa kuulumisia ja kokemuksia täysin ventovieraiden kanssa. Tällöin voi esimerkiksi oppia jotain uutta ja kuulla kiinnostavia tarinoita.

Ryhmässä toimiminen on tärkeässä roolissa partiossa ja siksi onkin tärkeää pitää kavereista huolta. Milloin viimeksi kysyit kaverilta tai perheenjäseneltä, mitä hänelle kuuluu? Haastan kaikki lukijat vaikka seuraavan viikon aikana laittamaan kaverille viestiä ja kysymään kuulumisia tai hymyilemään kadulla tulevalle vastaantulijalle.

Pienillä teoilla voi olla suuri vaikutus. Päivän hyviin tekoihin tutustuttiin esimerkiksi keväällä etäpartion aikaan, kun #kotikolona-merkin tehtäviin kuului monenlaisia pieniä asioita, joilla voi piristää toisten päivää. Lisäksi tutuiksi ovat tulleet etäkokoukset, joista voit lukea sivulta 6.

Jos kaipaat pientä puuhasteltavaa päivääsi, tämän lehden sivuilta löytyy monia tehtäviä, kuten bingo, tietovisa ja sanaristikko.

Rauhallista ja turvallista joulunaikaa kaikille! Pidetään toisistamme huolta!

- Milla

Laitathan nämä päivät itsellesi muistiin!

8.-10.1. Perunasalaatti (johtajille)
helmikuu: Kilon Kipinöiden
20-v juhlat (ihan kaikille!)

Vartioiden ja laumojen kokousajat:

MAANANTAI

17.30 – 19 Kurki

18 – 19.30 Korppi

TIISTAI

17.30 – 19 Metso

18 – 19 Karhut

KESKIVIIKKO

16 – 17.30 Tiira

18-19 Joutsenet

18.30 – 20 Riekkö

Sytyke toivottaa kaikille rauhallista joulunaikaa ja onnellista tulevaa vuotta 2021!

Tyttöosaston kesäretki 7.-9.7.

Tiistai

Tapasimme Kilon K-Marketilla. Tulimme kimppakyydeillä Velskolan leirikeskuksen parkkipaikalle, ja siitä lähdimme kävelemään rinkat selässä kohti Vääräjärven nuotiopaikkaa. Matka ei ollut kovin pitkä. Perillä pystytimme laavut. Aluksi pystyttäminen tuntui haastavalta, mutta lopulta se onnistui. Sitten rupesimme kokkaamaan Trangioilla kanarisottoa. Ruoan tekeminen oli hauskaa, mutta siinä kesti minkä kesti. Ruokailun jälkeen tiskasimme astiat, koska se on tärkeää.

Sitten pulahdimme järveen, vaikka vesi olikin aika viileää. Kivipohja tuntui kovalta. Kun vaatteet saatiin puettua takaisin, oli tutustumisleikkien vuoro. Leikit tuntuivat helpoilta, koska ryhmässä oli myös ennestään tuttuja kavereita.

Reippaat uimarit vauhdissa

Illalla vuorossa oli perinteinen iltanuotio, jota varten saimme keksiä kivaa tekemistä. Iltanuotiolla lauloimme, katsoimme sketsin ja tietovisailimme. Iltapalaksi paistoimme nuotiolla hodareita ja vaahtokarkkeja. Sitten oli iltapuuhien ja nukkumaanmenon aika. Päivä oli tosi kiva!

Keskiviikko

Aamulla heräsimme ja rupesimme keittämään aamupuuroa trangialla. Aamupalan jälkeen vuorossa oli suunnistusta. Radalla oli 5 rastia, ja niillä kaikilla oli eri tehtävät. Oli esimerkiksi lippukuntatuntemusta, ruoanlaittoa ja ensiapua.

Ruokarasti!

Iltapäivällä oli retkiolympialaiset. Lajeina oli muun muassa ristinollaa, käpylehmien takoa ja limun juontia. Päivällinen toteutettiin kokkisotana, eli ryhmät saivat itse päättää, mitä kokkasivat annetuista raaka-aineista. Lopputulos oli herkullinen.

Illalla leiristä löytyi mystinen jättiläisen jälki ja leiriläisten rohkeutta testattiin, kun sokkona lähdettiin selvittämään, mistä oli kyse. Tämä ohjelmanumero oli monen suosikki! Kävelimme vielä illalla korkealle kalliolle näköalapaikalle ihailemaan Vääräjärveä. Päivä päättyi taas iltanuotioon ja iltapalaan. Lopulta päästiin nukkumaan iltasatujen tuudittamina.

Torstai

Retken viimeinen päivä alkoi aamupalalla, minkä jälkeen harjoiteltiin nuotion tekoa. Kaikki pääsivät vuolemaan kiehisiä ja tekemään puuvajan isoista "metrihaloista" polttopuita sahan ja kirveen avulla.

Ohjelmassa oli jännittävä ilmapallopeli, jossa testattiin ilmapallon kestävyysrajoja. Kenen vuorolla pallo pöksähtää? Ennen lounasta teimme vielä helmistä retkimerkkejä roikkumaan partiohuiviin.

Lopulta oli aika syödä lounas, pakata tavarat ja suunnata kotia kohti.

Psst! Huomasitko, että retken tunnelmia voit katsella Instagramin kohokohdista @kilonkipinat?

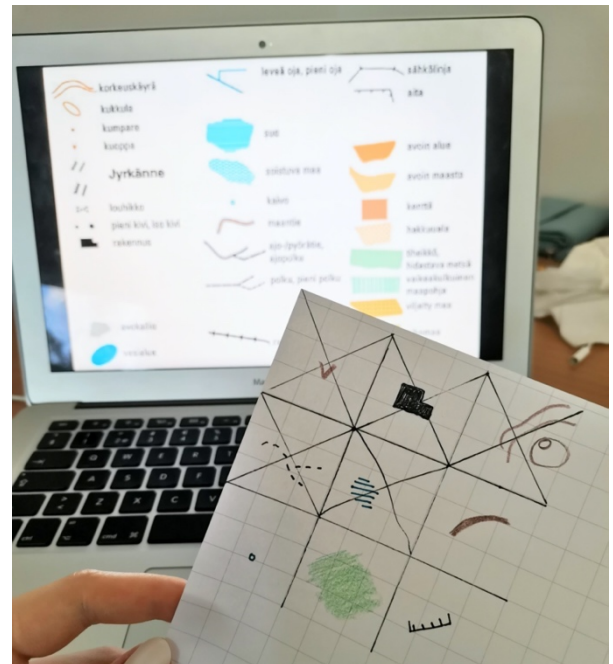
Teksti: Ursula, Sofia, Ellen, Iida, Venla, Helmi ja Maija sekä Milla
Kuvat: Milla

Keväällä kokoustettiin etänä

Maaliskuussa kasvokkain tapahtuva partio laitettiin tauolle, mutta tyttöosastossa kokoukset jatkuivat videoyhteyden avulla.

Leikkejä, kisoja ja tehtäviä - niistä olivat kevään etäkokoukset tehty. Jokaisessa kokouksessa oli vaihtelevaa ohjelmaa, kuten ihmisoikeuksiin tutustumista, karttamerkkien opettelua ja ruokahävikin pohtimista.

Eräässä kokouksessa ryhdyttiin salapoliiseiksi. Mistä ovat kummalliset äänet peräisin ja mikä on salakirjoituksen sanoma? Lisäksi kokouksissa pelattiin Piirrä ja Arvaa -peliä (skribbl.io), josta tuli todellinen hitti!

BINGO!

Mutta ei siinä vielä kaikki! Viikkotehtävät saivat etäpartiolaiset puuhastelemaan myös kokouksen ulkopuolella. Yhdellä viikolla esimerkiksi tehtiin päivän hyviä tekoja ja toisella leivottiin.

Teksti: Milla

Kuvat: Milla & Elsa M

Nam, Oreo-muffineita!

Etäkokouksissa tutuiksi tulivat myös tehtäväbingot. Nyt pääset kokeilemaan, löydätkö tästä lehdestä alla olevan ruudukon asiat. Saatto esimerkiksi suoran tai jopa koko ruudukon täyteen?

Laavu	Sana "rasti"	Pääkirjoitus
Sana "kivipohja"	Ingressi	Sana "kesäleiri"
Kolkkasivut	Partiohuivi	Kolon osoite

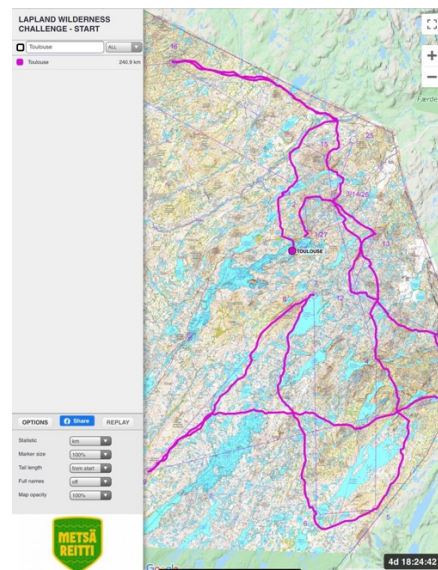
270 kilometriä 5 vuorokaudessa

Toulousen jokakesäinen vaellus tehtiin tänä vuonna huikean kilpailun puitteissa. Lopulta Hesarissakin joukkue sai yllättäjän tittelin. Mutta mitä kaikkea matkalla tapahtuikaan?

Viime vuoden syksynä kuulumme uudesta ainutlaatuisesta vaelluskilpailusta: Lapland Wilderness Challenge elokuussa 2020, jossa tavoitteena on viidessä vuorokaudessa vaeltaa mahdollisimman pitkä matka, ja palata vielä maaliin. Kävimme keväällä tekemässä kolmipäiväisen koekävelyn Hämeen Ilvesreitillä, josta otimme oppia kilpailua varten.

Kilpailu järjestettiin Sevettijärvellä, Suomen neidon ohimolla. Maastot olivat tuttuja edellisvuoden kalastusvaellukselta, joka kattoi sekä Kaldoaivin erämaata että Vätsäriä. Koska matka Espoosta oli niin pitkä, yhdistimme reissuun taas kalastusta, kun kalastimme ja vaelsimme kilpailua edeltävän viikon Kaldoaivissa. Sen jälkeen menimme Sanilan Porotilalle, jossa oli kilpailupuhuttelu ja karttojen jako kisaa edeltävänä iltana.

Etukäteen oli kerrottu, että kilpailureitti tulee olemaan yli 400 km, joten varmuudella kukaan ei pääse sitä loppuun asti. Illalla pohdimme reitinvalintoja ja paikkoja kätköille. Reitti meni monta kertaa itsensä päältä, mikä antoi mahdollisuuden jättää loppumatkan ruokaa ja vaihtovaatteita odottamaan maastoon reitin risteämiskohtaan, ja ottaa ne myöhemmin mukaan, jolloin rinkasta saa kevyemmän.

GPS-seuranta tallensi koko kuljetun reitin

Kilpailuinnosta johtuen kisakeskuksessa ei unta kertynyt ihan riittävästi. Unella oli iso rooli kisassa, sillä juuri muuhun aikaan ei käytetty kävelyn ja pakollisten taukojen lisäksi.

Työnjako oli alusta asti selvä: Juha suunnistaa ja Mika ja Markus seuraavat perässä parhaansa mukaan. Aluksi oli pari rastia maantien pohjoispuolella, ennen kuin suunnattiin kohti etelää ja Vätsärin erämaata. Rastiväli oli 17 km pitkä, joten sitä ennen ehdimme tehdä jo ensimmäisen kätkön, johon jätimme loppuvaiheen ruoat. Lisäksi vastaan tuli joki, jonka yli kahlasimme ja pidimme samalla ruokatauon. Rastilta oli hieno maisema alas Rovijärvelle.

Etsimme yöpymispaikan Surnujärven rannalta. Kovin tasaista maastoa ei oikein löytynyt, mikä vaikutti unenlaatuun. Onneksi hytysverkko piti suoalueen hyttiset poissa.

Kahdeksan tunnin levon jälkeen oli aika herätä, syödä aamupala ja jatkaa matkaa. Noin puolella rasteista oli henkilökuntaa, joilta kuuli väliaikatuloksia. Päivän ensimmäisellä miehitetyllä rastilla olimme kuudentena. Päivä oli lämmin ja aurinkoinen, joten lounastauolla nautiskelimme kelistä. Seuraavalle rastille saavuimme vasta ennen klo 23, jolloin olimme viidentenä. Matkaa oli vielä 10 km edessä, sillä jatkoimme paremman unenlaadun perässä seudun ainoalle autiotuvalle. Reitti kulki Vainospää-tunturin yli, mistä avautui taianomaiset maisemat auringonlaskussa. Autiotuvalle pääsimme kahden aikaan. Nukuimme pitkään, sillä hyvälaatuinen uni kilpailun aikana on kuin laittaisi rahaa pankkiin.

Toisen päivän illan tunnelmia

Aamulla matkaa jatkettuamme oli varustekätkön aika, sillä tulisimme rastilta takaisin samaa reittiä. Etappi rastille oli jälleen hyvin kivinen, joten kevennys oli tervetullut. Rastilla olimme jälleen viidentenä.

Seuraava rastiväli oli kilpailumme pisin, 30 km. Palasimme kätkölle ja söimme päiväruoan. Matka jatkui jouhevasti tasaisessa maastossa ja isoa polkua oli pitkä

pätkä. Valinta oli muista kisaajista poikkeava, mutta säästimme sillä jopa pari tuntia aikaa.

Yöpaikaksi löysimme mökin, jonka edustan lankuille mahduimme sopivasti nukkumaan. Ennen nukkumaanmenoa pidimme palaverin loppukilpailun kulusta, eli kuinka pitkälle jaksamme, ja paljonko sen toteuttaminen vaatii unta. Väsyneinä laskimme, että 15. rasti kilpailukeskuksen lähellä on viimeinen, sillä seuraava rasti tekisi yli 40 km lisää kuljettavaa. Päätimme kiristää uniajan nyt 6 tuntiin. Aamulla tajusimme, että ehtisimme hyvin käymään rastilla 16, ja kävelemäänhän sinne oli tultu.

Päivä oli paahteinen, joten kävellessä hiki virtasi. Rastilla oli kisan viimeiseksi jääneet rastihenkilöt, mutta sitä emme silloin tiedäneet. Pysähdyimme Rajapään autiotuvalle lyhyelle evästauolle, jolloin putosimme viidenneksi. Seuraavina kohteina oli vuoden takaa tuttu Routasenkurua ja sitten ensimmäisenä jätetty kätkö, jossa pidimme ruokatauon. Juuri ennen maantien ylitystä meitä vastaan tulikin GPS-seurannan perusteella kilpailunjohtaja kännykän livelähetyksen kanssa. Hän haastatteli meitä kulkiessamme, ja piti meitä kisan suurina yllättäjinä, kun kulkeminen oli helppoa ja olimme vielä kiristäneet tahtiamme suhteessa muihin. Näistä kehuista saimme hyvin virtaa.

Vielä neljäntenäkin päivänä kulku sujui hyvin

Seuraavan rastin jälkeen pystytimme leirin sateen alkaessa. Nukuimme 4 tuntia, koska kisaa oli jäljellä enää 30 tuntia. Unen saamista vaikeutti se, että alakropassa oli monia kipuja makuulle päästessä, vaikka ne eivät jalkeilla tuntuneet. Rasti nro 15 oli korkean mäen päällä, ja se oli viimeinen varsinainen rasti. Ainoa, jonka pääsisimme hakemaan Kaldoaivin erämaan puolella. Matkalla piti ylittää Näätämöjoki viime vuodesta tuttua riippusiltaa pitkin. Jätimme taas ylimääräisiä tavaroita ja ruokia laavun viereen.

Sitten lähdimme kohti rastia, suuntaansa noin 18 km. Onneksi melkein puolet reitistä oli mönkijäuraa, jota oli helppo kulkea. Maastossa oli paljon soita, jotka kastelivat kengät. Kohtapuoliin alkoi sade ja ukkonen. Kyseessä ei ollut yksittäinen kuuro, vaan sitä kesti lähes tauotta siihen asti, että olimme rastilla. Rastilla olisimme kaivanneet viimein väliaikatuloksia, kun edellisistä oli jo yli vuorokausi, mutta paikalla oli pelkkä leimasin. Ukkosen loputtua sade jatkui vielä, ja olimme kuorivaatteista huolimatta aivan märkiä. Sateen loputtua pidimme lounastauon saadaksemme lämmikettä.

Takaisin laavulla pidimme reilun tauon, jolla huolsimme ja lepuutimme jalkoja. Paikalla oli kalaporukka, neljä miestä Kemistä ja Torniossa. Heidän kanssaan juttua iskiessä meni pari tuntia, ja jatkoimme puoliltaöin matkaa kohti bonusrastia. Tarjolla oli taas paljon mönkijäuraa ja polkua. Bonusrastilta olimme suunnitelleet menevämmme maaliin kapeaksi merkityn joen yli. Paikalle päästyämme kuitenkin selvisi, että se olikin syvä koski. Koska ylimääräinen kierto ei enää maittanut, päätimme uida yläpuolelta yli. Vesi oli kylmää, mikä virkisti, kun takana oli 22 h valvomista. Jäljellä oli polkua ja tietä pitkin vajaat 10 kilometriä.

Maaliin saavuimme kuudelta aamulla. Maalisuoralla saimme kuulla, että tulimme toisiksi heti Hesarissakin monen jutun tähtinä esiintyneiden ennakkosuosikkien jälkeen. Tunne oli uskomaton, sillä lähdimme vain kokeilemaan, kuinka pitkälle rahkeemme riittävät. Se riitti miesten sarjan voittoon, sillä kärki oli sekajoukkue.

Maalissa oli hymy herkässä

Kokonaismatkaksi meillä kertyi 270 km, linnuntietä noin 200 km. Tulos oli suuri yllätys, sillä tavoitteena oli kevään testikävelyn ja Lapin maastojen perusteella 200 km, kuitenkin maksimissaan 250 km. Seuraavan kerran tapahtuma on tarkoitus järjestää vuonna 2022. Eiköhän meidät nähdä uudelleen lähtöviivalla, tervetuloa haastamaan!

Lisää tunnelmia kilpailusta löytyy Facebookista Metsäreitin järjestämän Lapland Wilderness Challenge 2020 - tapahtuman keskustelusta.

Teksti: Mika Muhonen

Joutsenten päiväretki 10.7.

Vaikka kesäleiri peruuntuikin, Joutsenet pääsivät retkeilemään oman lauman voimin!

Joutsenet-lauma lähti aurinkoisena kesäaamuna kohti Pirttimäen ulkoilualueutta. Lähdimme kävelemään retkeilyreittiä, ja matkalla juttelimme tarkkailimme samalla ympäröivää luontoa. Aukealla niityllä kukkien ympärillä pyöri pölyttäjiä, kun taas metsässä oli esimerkiksi kummallisen muotoisia mäntyjä.

Pysähdyimme Sulalammelle lounastauolle. Samalla tuli harjoiteltua trangian ja tulitikkujen käyttöä. Riisien keittymisessä meni hetki, mutta onneksi ajan pystyi käyttä mustikoiden poimimiseen. Vatsat täynnä ja astiat siivottuamme lähdimme jatkamaan matkaa.

Seuraavalla pysähdyksellä pääsimme aistiretkelle, eli testaamaan niin näkö-, kuulo-, haju- kuin tuntoaistiakin. Luonnosta löytyi monia erivärisiä asioita, monia asioita kuultavaksi ja nähtäväksi sekä monia erilaisia puunrunkoja tunnusteltaviksi. Seuraamme liittyi hetkeksi myös todella kaunis perhonen.

Loppumatkasta etsimme metsästä hyvän paikan ja harjoittelimme laavun pystyttämistä. Homma sujui sukkelasti ja laavun sisällä nautiskeltiin sitten välipalaa.

Itsepystytetyssä laavussa on hyvä syödä välipalaa

Lopulta laavu laitettiin pakettiin ja suuntasimme takaisin kohti Pirttimäkeä. Matkalla päädyimme seikkailemaan suolle, mutta lopulta pääsimme perille. Ehdimme nauttia kesäpäivästä vielä hetken Pirttimäen leikkipaikalla, kunnes palasimme takaisin Kiloon. Oli huippukiva retkipäivä!

Teksti ja kuvat: Milla Muhonen

Kokouksissa tapahtuu taidetta!

Joutsenet-lauma on tänä syksynä suorittanut sekä askartelu- että taiteilija-taitomerkkejä. Kokouksissa on päästy tekemään kirjanmerkkejä, kankaanpainantaa sekä muovailua.

Kuvat: Anna Hyytiäinen

Leimahdus Kevon luonnonpuistossa

Tänä vuonna tyttöosaston vaelluksella suunnattiin Kevon maisemiin Utsjoelle. Muistoihin jäivät erityisesti koskematon luonto sekä herkulliset vaellusruoat.

1.8.

Matkustimme Rovaniemelle yöjunalla, tankkasimme masut täyteen tuttuun tapaan hostellin aamupalabuffassa ja jatkoimme bussilla Utsjoelle. Bussin ikkunasta harmaa maisema näytti melko tylsältä loppumattomalta havumetsältä, mutta vaellusreitin alkaessa alkoivat upeat tunturikoivikot, paljakat ja järvet. Lähdimme kävelemään 12 kilometrin matkan ensimmäiselle yöpaikallemme Ruktajärvelle. Reitti kulki kauniissa tunturikoivikossa kahden järven välistä kapeaa harjua pitkin yöttömän yön auringon valaistessa maisemaa.

2.8.

Toisen vaelluspäivän agendana oli kävellä 24 kilometriä Kuivi-tunturin juurelle. Alussa reitti nousi tunturipaljakalle ja matkan aikana pääsimme kahlaamaan useita tunturipuroja sekä kävelemään kauniissa koivikossa.

Matkan varrella nautimme hyvistä napostelueväistä ja lounastaukoa vietimme Akukammilla. Pääsimme ensimmäistä kertaa tutustumaan maa-aineksesta rakennettuun Kammiin (eli "hobittimökkiin", kuten sitä

kuvasimme) ja saimme lounasseuraksemme uteliaan riekkonaaraan sekä lapintiiran.

Illalla kokkasimme risottoa, johon käytimme itse kuivaamiamme kasviksia ja tonnikalaa. Lopputulos oli herkullinen! Ensimmäistä kertaa kokeilimme tänä vuonna kuivata itse ison osan ruoista, ja vaelluksen menu olikin paljon monipuolisempi kuin aiemmin. Jälkiruoaksi saimme vielä toiselta retkeilijältä ylijäänyttä suklaakakkua, jota hän paistoi meille autiotuvassa <3

3.8.

Aamulla keitimme herkulliset puurot, joissa oli kaurahiutaleita, maitojauhetta, siemeniä, pähkinöitä, kuivattuja marjoja tai omenaa ja mausteita. Leimahdus suosittelee tätä herkkua valmiiksi kotona tehdyissä annospusseissa!

Aamupäivällä kävimme huiputtamassa Kuivintunturin ilman rinkkoja. Tunnin kiipeämisen jälkeen pääsimme huipulle ihailemaan silmäkantamattomiin jatkuvaa tunturimaisemaa.

Lounaan jälkeen pakkasimme tavarat ja lähdimme kävelemään 13 kilometrin matkaa Fiellun vesiputoukselle Kevon kanjoniin. Yöpaikka oli kanjonin pohjalla, jonne oli valtava laskeutuminen. Viimeisillä kilometreillä päivän kävely alkoi jo painaa jaloissa, joten rinnettä tultiin alas rauhalliseen tahtiin. Loppupätkällä meitä odotti onneksi noin 200 porrasta, jotka helpottivat kulkua huomattavasti kiviseen polkuun verrattuna. Alhaalla kanjonissa majailevien hyttysten määrä yllätti todella, mutta onneksi mukana olut Thermacell-hyttyskarkotin toimi loistavasti.

4.8.

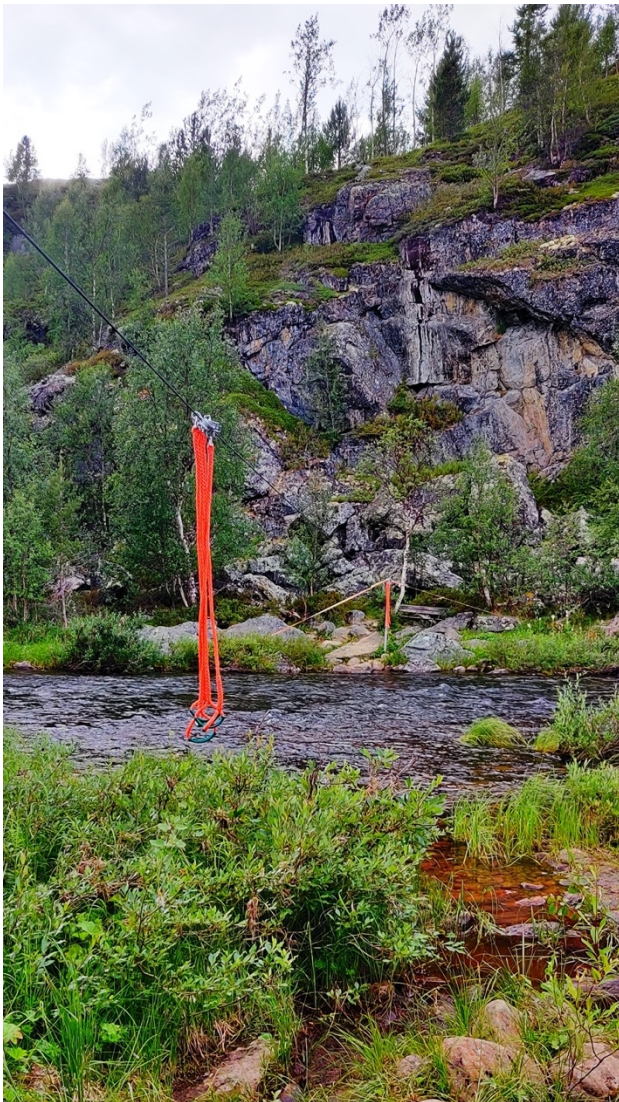
Aamutoimien jälkeen menimme vielä ihastelemaan upeaa Fiellun vesiputousta. Aurinkokin tuli juuri sopivasti pilvestä, jolloin putouksen viereen heijastui kaunis sateenkaari.

Tämän vaelluksen oli tarkoitus olla rennompi kuin edellisen vuoden Haltin reissun, joten tiistaille oli suunniteltu vain 13 kilometrin päivämatka. Heti alkuun pääsimme kiipeämään edellisenä iltana laskeutumamme rinteän takaisin ylös tunturiin, jonka aikana ajatus Chillivaelluksesta jäi taas kaukaiseksi.

Lounasta teimme tunturissa, koska siellä oli huomattavasti vähemmän hyttysiä. Samalla satoi pari pisaraa vettä, mutta ei merkittäviä määriä niin, että olisimme kastuneet. Koko reissun ajan säät olivat suosineet todella hyvin!

Matka jatkui tunturista takaisin kanjonin pohjalle Kevojoen ääreen, jonka ylitimme kahdesti päivän aikana. Kahlaamoiden kohdilla vettä oli noin puoleen reiteen asti ja apuna ylitykseen kulkevasta vaijerista ja köysilenkeistä sai hyvin tukea. Kuitenkin tyypilliseen tapaan yksi meistä onnistui kaatumaan kengät kädessä kylmään puroveteen.

Pidimme aurinkoisen kahvi- ja herkkutauon vielä ennen päivän viimeisiä vaelluskilometrejä Gamajotnsuohpášája (mikä?!) -yöpaikalle. Pääsimme alkuillasta perille ja kävimme kaikki uimassa kauniissa tunturilammessa. Kokkailimme vielä iltaruokaa ja vietimme aikaa korttia pelaten kunnes suuntasimme ajoissa nukkumaan.

5.8.

Viimeiseen kokonaiseen vaelluspäivään heräsimme hiukan väsyneinä. Suunnitelmana oli kävellä kanjonia pitkin 16 kilometriä, jonka kuljimme kaikessa rauhassa taukopaikoista nauttien.

Lounaspaikalle Gaskkamuš Njaggaljávri -telttailualueelle oli reitin jyrkin lasku. Kapea polku laskeutui havumetsän läpi ja päättyi yli 400 askelmaa pitkiin portaisiin!

Reitti jatkui kaunista joenvartta pitkin ja taukopaikkoja oli tiheästi tarjolla. Viimeiset kilometrit yöpaikallemme tarjosivat silmänkantamattomiin jatkuvia pitkospuita, joita pitkin oli ilo kävellä ilta-auringossa.

Perillä kävimme jälleen pulahtamassa järveen, kokkailimme iltaruokaa sekä pelaillimme rauhassa korttia. Lopulta suuntasimme lämpimiin makuupusseihin nukkumaan.

6.8.

Aamulla heräsimme kolmen herätyskellon yhteissoittoon, ettemme vahingossakaan nukkuisi pommiin. Aamutoimien ja pakkaamisen jälkeen kävelimme enää viimeiset pari kilometriä Kenesjärven pysäkillä ja hyppäsimme bussiin kohti Rovaniemeä. Sieltä Mia ja Milla jatkoivat mökkeilemään ja Hilka ja Anni kotiin kohti Kiloa.

Teksti ja kuvat: Mia & Milla

Kevon reitti tarjoaa todellakin Suomen parhaita vaellusmaisemia sekä haastavia korkeuseroja ja jokien ylityksiä. Mikäli vajaan viikon vaellus Lapissa kiinnostaa, kannattaa ehdottomasti suunnata Kevolle!

Karhunpalvelus 2020

Syyskuussa päästiin taas kisailemaan perinteisen Karhunpalvelus - partiotaitokilpailun merkeissä. Kipinöiden Tiira- ja Kurki-vartiot yhdistivät voimansa ja osallistuivat kisaan yhdessä.

Tänä vuonna karhunpalveluksen järjesti Santeri Berg Kilon Kipinöistä. Kisaamassa oli 3 vartiota ja kilpailu oli tasaista. Voittajaksi selviytyi lopulta Metso-vartio 51,6 pisteellä.

Rasteilla suoritettiin ryhmän kanssa erilaisia tehtäviä, joilla testattiin partiotointia. Karhunpalvelus kesti yön yli ja koko konkkaronkka yöpyi mukavalla nuotiopaikalla laavuissa.

Illalla kyllä väsytti, mutta aamulla herättiin kauniiseen auringonpaisteeseen. Sää oli koko kilpailun aikana hyvä, mikä teki vaeltamisesta mukavaa.

Maaliin päästyämme oli helpottunut ja väsynyt olo.

Kisaamassa olleet vartiolaiset kuvailivat karhunpalvelusta mukavana, koettelevana ja uutena kokemuksena, jonka muistavat vielä pitkään. Jopa mukana olleet johtajat oppivat uutta, mikä kuvastaa hyvin partiotointia ja sen tarkoitusta.

Teksti: Sara Laurikainen

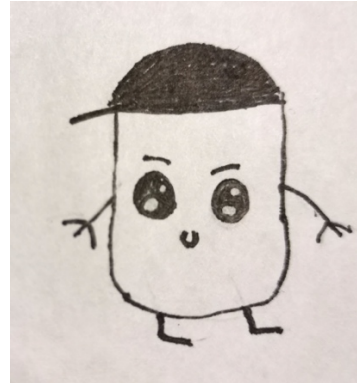
Testaa Kipinätietoutesi

Oletko ollut tarkkana kololla ja tutustunut lippukuntamme historiaan. Tee testi ja tarkista vastauksesi sivun alareunasta!

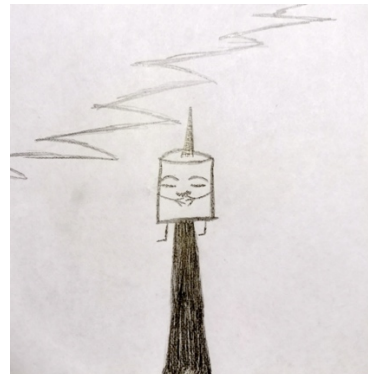
1. Milloin Kilon Kipinät ry perustettiin?
 - a) 28.1.1991
 - b) 28.1.1996
 - c) 28.1.2000
 - d) 28.1.2001
2. Kuinka monta porrasta kolon portaissa on?
 - a) 11
 - b) 15
 - c) 20
 - d) 28
3. Missä lippukunnan huivit tehdään?
 - a) Huivitalkoissa
 - b) Kiinassa
 - c) Koulutunneilla
 - d) Huivitehtaalla Kilpisjärvellä
4. Kuinka monta jäsentä lippukunnassamme suurin piirtein on?
 - a) 80
 - b) 130
 - c) 150
 - d) yli 200
5. Montako ikkunaa kolorakennuksessa on?
 - a) 16
 - b) 20
 - c) 47
 - d) 56
6. Kuinka monta Kipinä-leiriä on järjestetty?
 - a) 3
 - b) 4
 - c) 5
 - d) 6
7. Kuka on KKp:n lippukunnanjohtaja?
 - a) Liisa Harve
 - b) Milla Muhonen
 - c) Sauli Niinistö
 - d) Mika Muhonen
8. Mikä on kolon oikea nimi?
 - a) Villa Sukka
 - b) Villa Takki
 - c) Villa Granliden
 - d) Villa Björkliden

Oikeat vastaukset: 1d, 2c, 3a, 4b, 5c, 6c, 7d, 8c

0-1 oikeaa vastausta: Raaka vaahtokarkki
Olet kenties vasta aloittanut Kipinöissä.
Onneksi esimerkiksi tämän lehden kautta
voit tutustua lippukuntamme toimintaan!

2-4 oikeaa vastausta: Grillattava vaahtokarkki
Tunnet Kipinöitä ja toimintaamme jo
jonkin verran ja olet kenties päässyt jo
retkeilemäänkin. Löytyykö tästä lehdestä
kenties tuttuja retkijuttuja?

5-6 oikeaa vastausta: Palanut vaahtokarkki
Lippukuntamme on sinulle tuttu ja olet
selkeästi ollut tarkkana kololla ja
tapahtumissa

7-8 oikeaa vastausta: Wau mikä Kipinä-
tietäjä olet! Olet päässyt grillaamaan
Kipinä-urasi aikana jo monen monta
vaahtokarkkia ja tunnet Kkp:n kuin omat
taskusi!

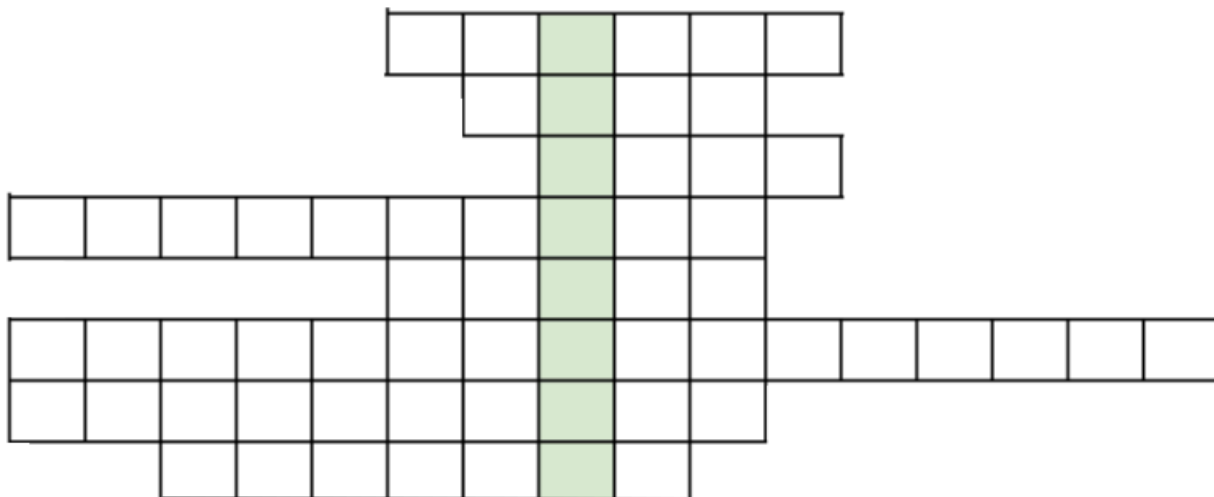

Teksti ja kuvat: Tiira-vartio

Ratkaise ristikko!

1. Ryhmän viikoittainen tapaaminen
2. Tapaamispaikka
3. Lippukunnanjohtajamme
4. Suunnistajan päässä oleva väline, joka auttaa näkemään pimeässä
5. Yhdeltä sivulta avoin majoite. (Vinkki: Kuva löytyy tämän lehden sivuilta)
6. Juhlapäivä, jolloin muun muassa annetaan partiolupaus ja palkitaan ansioituneita lippukuntalaisia
7. Tällaisessa on mukavaa ja lämmintä nukkua retkillä
8. Retkikeitin

Pystysuoraan: Suunnistajan tärkeä apuväline _____

SYTYKE[®]
tiedottaa

Kilon Kipinät ry täyttää ensi vuonna 20 vuotta ja tätä tietysti juhlistetaan.
Pidä silmät auki ja korvat kuulolla, lisää tietoa on luvassa piakkoin!

Ensi kesänä on suunnitelmissa leireillä koko Espoon voimin Väiski-kesäleirillä.
Nähdään siis Hangossa 21.-28.7.!

**HELPOSTI SYTTYVÄ • MYCKET BRANDFARLIG
KERGESTI SÜTTIV • ЛЕГКО ВОСПЛАМЕНЯЕТСЯ**

(FI) Säilytettävä tiiviisti suljettuna. Eristettävä sytytyslähteistä – Tupakointi kielletty. Säilytettävä lasten ulottumattomissa. Valmistettu vahvasti denaturoidusta etanolista.

(SE) Förvaras väl tillsluten. Förvaras åtskilt från antändningskällor – Rökning förbjuden. Förvaras oåtkomligt för barn. Tillverkad av starkt denaturerad etanol.

(EE) Säilitada tihedalt sulguna. Hoida tule eest. Suitsetamine keelatud. Säilitada lastele kättesaamatus kohas. Valmistatud denatureeritud etanoolist.

(RU) Хранить плотно закрытым. Изолировать от источников огня. Курение запрещено. Хранить в недоступном для детей месте. Изготовлено из сильно денатурированного этанола.